

200705820/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/54556 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 16 juli 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 31 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2007, verzonden op 18 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

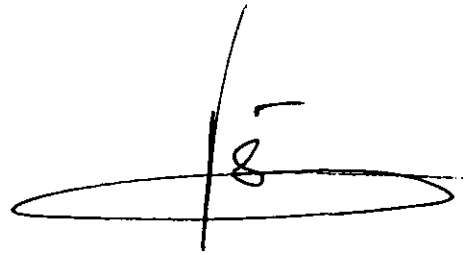
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

343-562.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/54556

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. T.P.A. Weterings, advocaat te Amsterdam,

en

de Staatssecretaris van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P.M. Witte, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2005 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van 12 augustus 2004 van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingevolge artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) onder de beperking "verblijf bij echtgenoot".

Bij brief van 3 oktober 2005 is bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 31 oktober 2006 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Bij brief van 7 november 2006 is tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 23 april 2007, waar eiseres en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000 bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepsschrift - in afwijking van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) - vier weken, welke termijn blijkens artikel 6:8 van de Awb

Reg.nr.: AWB 06/54556

2

aanvangt met ingang van de dag na die waarop het bestreden besluit op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt.

Ingevolge artikel 6:9 van de Awb is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen dan wel - bij verzending per post - indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van die termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkheidsverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

Ingevolge artikel 3:41 van de Awb geschiedt de bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.

2.2 Ter beoordeling staat verweerders besluit om het bezwaar van eiseres niet-ontvankelijk te verklaren wegens termijnoverschrijding, omdat het bezwaar niet tijdig is ingediend terwijl niet is geboden van verschoonbare feiten of omstandigheden op grond waarvan niet-ontvankelijkverklaring achterwege dient te blijven.

2.3 Het besluit van 10 augustus 2005 is naar de mening van verweerder bekend gemaakt op 16 augustus 2005. Op 26 september 2005 is een gelijkluidende beslissing aan eiseres verzonden. Bij brief van 3 oktober 2005 is namens eiseres een bezwaarschrift ingediend. Verweerder heeft eiseres bij brief van 20 oktober 2005 verzocht mede te delen waarom zij eerst op 3 oktober 2005 bezwaar heeft gemaakt. Bij brief van 4 november 2005 heeft de gemachtigde van eiseres op deze brief gereageerd. Hij heeft gesteld dat het besluit waartegen bezwaar is gemaakt, is gedateerd op 26 september 2005. Als er al sprake is van een eerder vervaardigde versie, dan is naar de mening van eiseres het nieuwe besluit van 26 september 2005 daarvoor in de plaats gekomen. Eiseres stelt zich voorts op het standpunt dat de beslissing van 10 augustus 2005 haar nooit heeft bereikt en niet kenbaar is gemaakt. In het dossier zijn naar de mening van eiseres ook geen bewijzen van verzending van deze beslissing aanwezig. Eiseres bestrijdt niet dat de beslissing van 10 augustus 2005 juist is geadresseerd. De post van eiseres wordt echter vaak op het verkeerde adres bezorgd vanwege onduidelijkheid over de brievenbussen. Dit dient naar mening van eiseres niet voor haar risico te komen. Eiseres heeft op 30 augustus 2005 nog een kopie van de pagina's 1 t/m 6 van haar paspoort opgestuurd, waaruit naar haar mening eveneens blijkt dat zij niet op de hoogte was van de afwijzende beslissing. Indien dit standpunt van eiseres niet wordt gevolgd, dan stelt eiseres zich op het standpunt dat de inzending van deze kopieën had moeten worden opgevat als het maken van bezwaar. Verweerder heeft vervolgens het thans bestreden besluit genomen.

2.4 In beroep is namens eiseres aangevoerd dat de echtgenoot van eiseres rond 26 september 2005 telefonisch contact heeft opgenomen met de infolijn van verweerder. Naar aanleiding van dit telefoongesprek is de beslissing van 26 september 2005 naar eiseres verstuurd. Van het telefoongesprek zit geen notitie in het dossier. Eiseres acht het verder in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur dat belangrijke beslissingen als de onderhavige door verweerder niet aangetekend worden verstuurd. Voorts heeft verweerder niet aangetoond dat de beslissing op 16 augustus 2006

Reg.nr.: AWB 06/54556

3

daadwerkelijk is verstuurd. Tevens heeft verweerder naar mening van eiseres ten onrechte afgezien van het horen in bezwaar en is sprake er van schending van artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.5 De rechtbank overweegt als volgt. Ingevolge artikel 3:41 van de Awb wordt een besluit onder meer door de verzending bekend gemaakt en vangt de termijn van bezwaar of beroep een dag nadien aan. Het is voor de bekendmaking niet nodig dat zekerheid bestaat over de daadwerkelijke aankomst bij de geadresseerde. Uit voornoemd artikel volgt tevens dat niet is voorgeschreven dat een besluit per aangetekende post bekend wordt gemaakt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder mede gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 16 februari 2004, waarnaar door verweerder is verwezen, aannemelijk gemaakt dat het besluit van 10 augustus 2005 op 16 augustus 2005 naar eiseres is verzonden. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat zowel op de begeleidende brief als op de beslissing zelf de tekst "verzonden op 16 augustus 2005" is geplaatst. Uit een uitdraai van het computersysteem van verweerder blijkt eveneens dat de beslissing op 16 augustus 2005 is verzonden. Door eiseres wordt ook niet betwist dat in de aanhef van de begeleidende brief het juiste adres van eiseres is vermeld. Het besluit van 10 augustus is derhalve op 16 augustus 2005 bekend gemaakt.

De brief, gedateerd 26 september 2005, is inhoudelijk exact hetzelfde als het besluit gedateerd 10 augustus 2005. Uit de brief van 26 september 2005 blijkt op geen enkele wijze dat daarmee de beslissing van 10 augustus 2005 wordt ingetrokken. Hieruit volgt dat de bezwaartermijn op 17 augustus 2005 is aangevangen en het bezwaarschrift te laat is ingediend. Met betrekking tot de stelling van eiseres dat het inzenden van kopieën van enkele pagina's van haar paspoort moet worden aangemerkt als het maken van bezwaar overweegt de rechtbank nog dat het versturen van kopieën zonder enig begeleidend schrijven niet kan worden aangemerkt als het maken van bezwaar.

De rechtbank is vervolgens van oordeel dat het door eiseres aangevoerde geen grond vormt om de termijnoverschrijding van het ingediende bezwaarschrift verschoonbaar te achten op grond van een niet ongelooftwaardige ontkennen van de ontvangst van het besluit. Immers, de enkele stelling van eiseres dat de situatie rond haar brievenbus en die van haar bureaus onoverzichtelijk is, waardoor zij zeer vaak heeft meegemaakt dat haar post bij de bovenbureaus in de brievenbus is gedaan, is daartoe onvoldoende. Dit geldt ook voor de niet onderbouwde stelling dat eiseres als gevolg van deze postbezorging in het verleden recht op kinderbijslag heeft verspeeld. Overigens zou het te laat indienen van een bezwaarschrift in het licht van de stellingen van eiseres evenmin verschoonbaar zijn, omdat haar dan kan worden verweten dat zij in afwachting van post betreffende haar statusverlening geen enkele voorzorgsmaatregel voor haar postbezorging heeft getroffen terwijl daar in haar geval alle aanleiding toe bestond.

2.6 Voor zover eiseres heeft gesteld, dat verweerder haar ten onrechte niet heeft gehoord alvorens op het bezwaar te beslissen, volgt de rechtbank eiseres niet. Immers, met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a, van de Awb kan van het horen worden afgezien indien uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren niet-ontvankelijk zijn en redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie. Hetgeen eiseres in bezwaar naar voren heeft gebracht rechtvaardigde naar het oordeel van de rechtbank de conclusie dat reeds aanstonds buiten twijfel was dat het bezwaar van eiseres niet-ontvankelijk was.

Reg.nr.: AWB 06/54556

4

2.7 Voor zover eiseres een beroep heeft gedaan op het bepaalde in artikel 8 van het EVRM overveegt de rechtbank, dat toepassing van materiele bepalingen van internationaal recht zoals eerdergenoemd artikel, met inachtneming van de onder 2.1 genoemde artikelen dient plaats te vinden.

2.8 Gelet op het voorgaande heeft verweerder het bezwaar van eiseres terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.9 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Bestissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.J.H. Schuurman en in het openbaar uitgesproken op 16 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. C. van der Werk als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op.

18 JULI 2007

Handwritten notes and stamps, including a circular stamp with the text "Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State" and a date stamp "18 JULI 2007".

Hamerslag van Haren

Advocaten

I

PER FAX: 070 3651380

Aan de RAAD VAN STATE

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 'S-GRAVENHAGE

uw referentie: nieuwe zaak

onze referentie: 018511/NB

inzake:

// Minister van Vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 AUG 2007 ✓	
ZAAKNR.	V3 50120
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR

mr R.J. Hamerslag
 mr P.L.M. van Haren
 mr S.D. Laag*
 mr A.C.M. Nederveen
 mr I.J.M. Oomen
 mr A.M.J.M. Louwerse
 mr K.E. Geerisema
 mr N.C. Blomjous
 mr S. Wiertuk

mr H.M. Brink**

* Overeenkomst met
 ** In samenwerking met

2866-A

Amsterdam, 14 augustus 2007

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, N.C. Blomjous, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zutphen van 16 juli 2007, AWB 06/54556, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellante en belanghebbende is

geboren op , Marokkaanse, IND-nummer 9305.06.0195,
 V-nummer , wonende te .

Zij kiest woonplaats aan het Damrak nr. 89 - I te Amsterdam (1012 LP), ten kantore van N.C. Blomjous. Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er nitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courant overeenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

Betrokkene beschouwt de stukken zoals aangevoerd in een eerdere fase van het de procedure bij uw afdeling bekend. Volledigheidshalve treft u hierbij een afschrift van de gronden van het beroep, alsmede de pleitnotitie. Betrokkene vertrouwt er op dat deze zullen worden betrokken in uw beoordeling.

GRIEVEN:

Hamerslag van Haren

Advocaten.

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in r.o. 2.5 op pagina 3 van de bestreden uitspraak.

In paragraaf 3 van de bestreden overweging overweegt de rechtbank als volgt:

"De rechtbank is vervolgens van oordeel dat het door eiser aangevoerde geen grond vormt om de termijnoverschrijding van het ingediende bezwaarschrift verschoonbaar te achten op grond van een niet-ongeloofwaardige ontkenning van de ontvangst van het besluit. Immers, de enkele stelling van eiseres dat de situatie rond haar brievenbus en die van haar buren onoverzichtelijk is, waardoor zij zeer vaak heeft meegemaakt dat haar post bij de buren in de brievenbus is gedaan, is daartoe onvoldoende. Dit geldt ook voor de niet onderbouwde stelling dat eiseres als gevolg van deze postbezorging in het verleden recht op kinderbijslag heeft verspeeld. Overigens zou het te laat indienen van een bezwaarschrift in het licht van de stellingen van eiseres evenmin verschoonbaar zijn, omdat haar dan kan worden verweten dat zij in afwachting van post betreffende haar statusverlening geen enkele voorzorgsmaatregel voor haar postbezorging heeft getroffen terwijl daar in haar geval alle aanleiding toe bestond".

Betrokkene stelt zich op het standpunt dat de rechtbank hier uitgaat van een onjuist toetsingskader. De vraag die betrokkene heeft opgeworpen, met een verwijzing naar bestende jurisprudentie, is of al dan niet op *ongeloofwaardige wijze* wordt ontkend dat de beschikking is ontvangen. De rechtbank diende in het licht van die jurisprudentie te beoordelen of de ontkenning van de ontvangst van het besluit geloofwaardig is of niet. De ontkenning van betrokkene was immers geen "blote ontkenning".

In de onderhavige zaak is betrokkene al zeer lang bezig met het verkrijgen van een verblijfsvergunning. Betrokkene op 12 augustus 2004 een aanvraag voor de afgifte van een verblijfsvergunning regulier ingediend, onder de beperking "verblijf bij echtgenoot". Deze aanvraag was ingediend nadat betrokkene met gebruik van een MIV die voor hetzelf-

Hammerslag van Haren

Advocaat

de doel was afgegeven naar Nederland was gereisd. Ruim een jaar nadat betrokkene de aanvraag heeft ingediend wordt de aanvraag afgewezen. Het bestuursorgaan stelt dat de beschikking d.d. 10 augustus 2005 op 16 augustus 2005 is verzonden. Dit besluit is door betrokkene nimmer ontvangen.

Betrokkene meent dat zij op een geloofwaardige wijze de ontvangst van het besluit heeft ontkend. Betrokkene heeft in de periode na de kemelijke eerste verzending van de beschikking aanvullende stukken gestuurd en telefonisch contact gehad met de IND, dit tezamen met de aangegeven eerdere problemen met de postbezorging en de uiteindelijke nazending van de beschikking door de IND en na de daadwerkelijke ontvangst - eind september 2005 - de directe wending tot de oude rechtshulpverlener (de rechtshulpverlener die betrokkene eveneens had bijgestaan in de MIVV procedure) maken dit aannemelijk. Dat appelante geen stappen heeft ondernomen om de problemen met betrekking tot de postbezorging te ondervangen, maakt dat niet anders. Ook in die gevallen waarbij een gebrek in de ontvangst wegens omstandigheden misschien deels te wijten is aan de ontvanger dient beoordeeld te worden of de ontkenning van de ontvangst al dan niet op een geloofwaardige wijze geschiedt.

De rechtbank had deze omstandigheden in samenhang moeten bezien om te kijken of deze omstandigheden al dan niet een geloofwaardige ontkenning van de ontvangst betreffen. Ten onrechte heeft de rechtbank dit niet gedaan.

De rechtbank heeft louter vast gesteld dat de enkele stelling van eiseres dat de situatie rond haar brievenbus en die van haar burens onoverzichtelijk is, waardoor zij zeer vaak heeft meegemaakt dat haar post bij de bovenburens in de brievenbus is gedaan, daartoe onvoldoende is. Zonder hierbij een oordeel te geven over de geloofwaardigheid van de ontkenning van de ontvangst. Het is nu juist de geloofwaardigheid van die ontkenning die uiteindelijk doorslaggevend is voor de vraag of er al dan niet sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding. Immers bij een geloofwaardige ontkenning zal de bewijslast wederom bij het bestuursorgaan komen te liggen. Het bestuursorgaan zal dan moeten "bewijzen" dat het besluit wel degelijk is ontvangen.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Uit de jurisprudentie van uw Afdeling komt naar voren dat een niet ongeloofwaardige ontkenning mogelijk is. Vergelijk in die zin uw uitspraak van 26 maart 1999, JB 1996, 104.

In r.o. 2.3 van de hiervoor aangehaalde uitspraak wordt vastgesteld dat niet op ongeloofwaardige wijze is ontkend. De wijze waarop de ontkenning heeft plaatsgevonden wordt echter niet besproken, evenmin waar dan de geloofwaardigheid van die ontkenning in zit. Vergelijk in die zin eveneens de uitspraak van uw Afdeling AB 1998/412, ook in die zaak wordt de mogelijkheid van een niet ongeloofwaardige ontkenning erkend, echter blijft de vraag in het midden hangen waar dan de ontkenning uit bestaat en waarom deze al dan niet ongeloofwaardig is.

De vraag in welke gevallen er al dan niet sprake kan zijn van een niet ongeloofwaardige ontkenning van de ontvangst, wordt niet beantwoord met behulp van een heldere algemeen toepasbare regel.

De niet ongeloofwaardige ontkenning dient niet aan een dusdanig zware bewijslast onderhevig te zijn dat deze in de praktijk geen rol meer kan spelen. Dit klemmt te meer nu belangen die gemoeid zijn voor de betrokkene burger veelal zeer groot zijn.

De bekendmaking van een besluit vormt een integraal deel van het besluitvormingsproces welke ingekaderd is door algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Hoewel de wet een verzending per aangetekende post niet vereist, brengt het algemene beginsel van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel met zich dat bij de verzending van een besluit de nodige zorgvuldigheid wordt betracht om er voor te zorgen dat deze de geadresseerde ook bereikt. Hieruit volgt dat een aangetekende verzending van het besluit nu dat zeer verstrekkende gevolgen heeft op de weg van verweerder behoort te liggen. Dat daar om kosten overwegingen niet voor is gekozen, is wellicht begrijpelijk, maar dat neemt niet weg dat het mogelijk is dat er in bepaalde gevallen geen ontvangst van het besluit plaatsvindt. In die gevallen dient dan het risico niet voor rekening van be-

Hamerslag van Haren

Advocaten

trokkene te komen. Er zal in die zaken eveneens een belangenafweging gemaakt moeten worden, als het in feite onmogelijk wordt om de ontvangst er van te betwisten.

Niet valt bovendien in te zien waarom de verzending van besluiten naar een gemachtigde (advocaat) in de praktijk veelal per aangetekende post geschiedt en de verzending naar de "gewone" burger per gewone post geschiedt.

Betrokkene meent dat zij op niet ongeloofwaardige wijze de ontvangst van het besluit heeft bestreden. Dit heeft tot gevolg dat het bestuursorgaan de ontvangst van het besluit aannemelijk dient te maken. Dit is niet gebeurd. Weliswaar is aannemelijk gemaakt dat het besluit is verzonden maar daarmee is nog niet aannemelijk gemaakt dat het bestreden besluit ook is ontvangen. De termijn overschrijding voorzover daarvan al sprake is, dient dan ook ingevolge artikel 6:11 Awb verschoonbaar te worden geacht. Zie wat dit betreft dan ook AB 1998/412.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in r.o. 2.8 en in r.o. 2.9 waarin de conclusie is verrat. Gelet op het voorgaande meent betrokkene dat de conclusie geen stand kan houden.

Verzocht wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 16 juli 2007 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister van 31 oktober 2006 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde

